

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7240

гр. София, 29.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **9294** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано след отмяната на решение № 4286/30.07.2020 г., постановено по адм.д. № 11232/2019 г. по описа на Административен съд София-град с решение № 9414/15.09.2021 г., постановено по адм.д. № 9871/2020 г. по описа на Върховния административен съд и връщането му за ново разглеждане от друг състав, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагане на закона.

Първоначалното производство е образувано по исковата молба на Г. И. С. от [населено място] срещу Националната агенция за приходи (НАП). Предявен е осъдителен иск за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за претърпени неимуществени вреди от неизпълнение от страна на НАП в достатъчна степен на задължението ѝ по чл. 59, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR), ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019г. до окончателното изплащане на вземанията.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и мотивите на решение № 9414/15.09.2021 г., постановено по адм.д. № 9871/2020 г. по описа на Върховния административен съд, приема от правна страна следното:

Служебно известно на настоящият съдебен състав е, че пред Върховния административен съд е образувано адм. дело №1037/2021 г., по което с Определение от 14.05.2021 г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл. 267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за тълкуване на чл. 5, §2, чл. 24, чл. 32, чл. 82, §1 и §3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси:

1. Разпоредбите на чл. 24 и чл. 32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до

лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл. 32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи?

3. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл. 5, § 2 и чл. 24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл. 82, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл. 32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“?

4. Нормата на чл. 82, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност?

5. Нормите на чл. 82, §1 и §2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред Съда на Европейския съюз е образувано дело № С-340/2021.

Така формулирани въпросите в преюдициалното запитване са свързани с предмета на настоящото съдебно производство. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в него защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни. При тези факти настоящият решаващ състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело № 1037/2021г. на ВАС на РБ, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение. В тази насока са и мотивите на решение № 9414/15.09.2021 г., постановено по адм.д. № 9871/2020 г. по описа на Върховния административен съд.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 633 от Гражданския процесуален кодекс, решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и

учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Предвид изложеното и на основание чл. 631, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по адм.дело № 9294/2021 г. до постановяване на решение от СЕС по дело № С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд по адм.дело № 1037/2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седмо дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: